

СВЯТО СМІХУ

Сценарій

Виходять ведучі в українських костюмах.

ВЕДУЧА. Сьогодні ми зібралися в нашій господі, щоб відпочити, пожартувати, щиро посміятися, почути і відчути рідне слово.

Рідне слово! Скільки в тобі чарівних звуків, животворного трепету і вогню! Скільки в тобі материнської лагідності й доброти, мудрості земної, закладеної ще славними вільнолюбними предками. Що може бути дорожчим для людини, ніж рідне слово!

ВЕДУЧИЙ. Словом можна підняти настрій людини, викликати різноманітні почуття – любов, ненависть, смуток, жаль, радість, сміх. А що може бути кращим за сміх!? Людина сміється! Чудово! Це означає, що їй добре, спокійно, радісно. Нехай і сьогодні на нашому вечорі сміху всім буде весело і затишно.

ВЕДУЧА. Французький письменник Віктор Гюго якось сказав: „Сміх – це сонце: воно проганяє зиму з людського обличчя“.

ВЕДУЧИЙ. До речі, саме так і було! Сонце прогнало зиму із землі, і Гюго побачивши усміхнене сонце, подумав: сміх і сонце – хіба не схожі вони своєю життєдайною силою?!

ВЕДУЧА. Здається, люди зрозуміли це задовго до Гюго. Тисячоліттями людство зберігало й передавало наступним поколінням веселі казки, дотепні історії, жартівливі пісні, кумедні побрехеньки, безліч народних усмішок, смішних афоризмів, анекдотів, жартів. Та хіба все перелічиш? Сміх, як і сонце, має тисячі променів і промінчиків.

ВЕДУЧИЙ. На жаль, навіть на вечорі сміху можна побачити безліч людей, які не сміються.

ВЕДУЧА. Щось подібне помітив колись Лев Толстой, зауваживши: „Сміху, як і закоханості, не навчиш. Сміх – натхнення“.

ВЕДУЧИЙ. Але я певен, що серед тих, хто нас зараз слухає, багато знайдеться опонентів Толстого. Вони скажуть: „Чом би було не сміятися тому графу – бороданю? У нього було все – і маєток, і кохання, і талант, і можливість отримати прекрасну освіту, і подорожувати, і розважатися. А що робити нам? Сміятися, коли батько кілька місяців не отримує зарплати, а мати не знає з чого зварити борщ? Сміятися, коли немає за що купити книжку улюбленого поета або альбом із репродукціями улюбленого

художника? Сміятися, коли не знаєш, чи зможеш поїхати у велике місто і навчатися в інституті чи університеті? Сміятися, коли немає впевненості в завтрашньому дні?“.

ВЕДУЧА. Сміятися!!! Адже саме сміх урятував людство від загибелі. Сміявся Езоп, сміявся Остап Вишня. А чи легке було їхнє життя? А хіба не сміявся віками наш народ, не співав веселих пісень, не розповідав дотепних анекдотів, не нищив Шевченковою сатирою світове зло? Сміх допоміг здобути волю. Коли людина сміється, вона стає вільною та незалежною. Коли людина сміється, вона незалежна. Коли людина сміється, вона подолає труднощі, негаразди. Китайський філософ сказав: „Скаржитися на неприємну річ – це подвоювати зло, сміятися з неї – це нищити його“.

ВЕДУЧИЙ. Закликав бути веселим і мудрий Соломон: „Як міль – одягові, а червяк – дереву, так печаль шкодить серцю людини“, – застерігав він людей.

ВЕДУЧА. А давні японці, що віками змагалися з тайфунами, вулканами, ворогами, з бідністю, горем, не забували повторювати: „У дім, де сміються, приходять щастя“. І довели світу, що це істина.

ВЕДУЧИЙ. Цікавою здається думка Дмитра Писарева: „Де немає сміху, там немає надії на оновлення. Де немає сарказмів, там немає і справжньої любові до людства“. Тож давайте сміятися! Хай сміх освітлює обличчя! Хай допомагає нам стати щасливими, досягти успіху, здобувати освіту, стати заможними, знайти своє кохання, бути завжди вільним, жити з вірою в серці, що краще буде всім, а не лише комусь!

ВЕДУЧА. Ми відкриваємо наше свято сміху. І тисячу разів був правий Віктор Гюго: дійсно, сміх – це сонце.

ВЕДУЧИЙ. Хай гаслом сьогоднішнього свята сміху будуть такі вислови: „Засміятися щирим, світлим сміхом може лише глибока, добра душа“ (М. Гюго); „Веселим будь і не сумуй – тримається на цьому світі“. (Омар Хайям).

ВЕДУЧА. А зараз почнуться, дорогі друзі, ваші зустрічі з уже знайомими або, можливо, ще зовсім не знайомими персонажами гумористів і сатириків. У сьогоднішньому вечорі може брати участь кожний, хто сидить у залі. Ми хочемо почути і побачити всіх, хто знає і любить народні пісні, хто полюбає жарт і вміє його передати так, щоб інші засміялися щиро та із задоволенням. Отож, позмагаймося і пісні, і в байці, гуморесці, анекдоті, притчі.

ВЕДУЧИЙ. Пісня веселий танок, дотепне слово... Поетичний епос України – то живий голос далеких наших предків, то бездонна поетична душа українського народу, його минуле, сучасне і майбутнє.

ВЕДУЧА. З давніх-давен пісня для українського народу була, є і буде тією живою водою, що зцілює душу, підносить дух, вселяє віру і надію. Співали наші предки, працюючи в полі, співали на вечорницях, на весіллях, співали, йдучи на ярмарок чи повертаючись із нього.

Инсценізовані пісні: „Куди їдеш, Явтуше“; „Ой, там на товчку на базарі“; „Ой, продала дівчина куртку“.

ВЕДУЧИЙ. У народі кажуть: „Життя прожити – не поле перейти“. Було таке, що замість душевного тепла, доброти, роз’їдали серця непорозуміння.

ВЕДУЧА. Було... Але недовго. Спільна праця, спільні справи, інтереси усували непорозуміння – і знову невтомна праця, яку завжди супроводжувала пісня, бо, як говорить Іван Франко: „Пісня і праця – великі дві сили“.

Сценка із твору І. Нечуя-Левицького „Баба Параска та баба Палажка“.

Переспів хлопців і дівчат, виконується жартівлива пісня Ой ходімо, жіночко».

Хлопці.

Ой ходімо, жінко, в поле працювати.

Ой ходімо, жінко, пшеницю збирати.

Дівчата.

Ой хоч піду, збирати не буду,

Бо пшениця ярова – болить мене голова.

Хлопці.

Ой ходімо, жінко, в поле працювати,

Ой ходімо, жінко, та ячмінь в’язати.

Дівчата.

Ой хоч піду, в’язати не буду,

Бо в ячмені остючки, болять мене кісточки.

Хлопці.

Ой ходімо, жінко, в поле працювати,

Ой ходімо, жінко, та гречку збирати.

Дівчата.

Ой хоч піду, збирати не буду,

Бо в гречці полова, а я не здорова.

Хлопці.

Ой ходімо, жінко, буряки копати,

Ой ходімо, жінко, буряки копати.

Дівчата.

Ой хоч піду, копати не буду,

Бо висока гичка, а я невеличка.

Хлопці.

Ой ходімо, жінко, до куми гуляти,
Ой ходімо, жінко, весілля справляти.

Дівчата.

Ой дай, Боже, сто років прожити,
Через день, через два до куми ходити.

Переспів хлопців і дівчат, виконується жартівлива пісня „По дорозі жук, жук“.

ВЕДУЧИЙ. Гумор, прекрасний український гумор, який живив нашу літературу, став її невід'ємною частиною. Пригадаймо прекрасний твір, що започаткував нову українську літературу і його автора.

Сценка з „Енеїди“ І. Котляревського.

ВЕДУЧИЙ. А загляньмо з вами он у ту крайню хату, а що там діється?..

Сценка п'єси Г. Квітки – Основ'яненка „Сватання на Гончарівці“.

ВЕДУЧИЙ. Мабуть, не обійтися нам сьогодні і без дівочих жартівливих і веселих частівок.

1 – а дівчина

Ой там на горі малювали молоді,
Малювали, малювали брівоньки хороші.

2 – а дівчина

Як послала мене мати
Макітерки позичати,
Макітерки не дали,
Ломакою прогнали.

1 – а дівчина

На побачення спізнівся
Хлопець до дівчини,
Посилатися почав
На якісь причини.

2 – а дівчина

Каже дівчина йому
– Не розводь водички,
Щоб простила – поцілуй
Сто разів у щічки.

1 – а дівчина

Хто б із хлопців не зрадив
Отакій би карі –
Щічки милий цілувати,
Оченьта карі.

2 – а дівчина

Цілував, рахував
Кожен поцілунок,
Загубив рахунок.

1 – а дівчина

– Що ж робити? – запитав
Він тоді несміло...
– Як нам бути?
Підкажи, дівчинонька мила.

2-а дівчина

А у відповідь йому
Каже чорнобрива:
– Помилився..., ну і що, –
починай ізнову.

На сцену виходить дівчина і виконує танок, підспівуючи:

Черевички мої,
Носики вистрочені,
Не хотіли танцювати,
Самі вискочили (танцює).

Ведуча. Любить наш народ гостре, дотепне слово. Послухайте і переконайтесь...

Учні розказують гумореску Анатолія Коропенка „Смертельний рахунок“:

Втратив сон чомусь Мартин
Не спить цілі ночі...
Лиш лежить і кліпа в стелю,
Аж вилазять очі
Лікар дав йому пораду
– Спробуй рахувати.
Доки дійдеш до десятка, –
Станеш засинати.
Звечора Мартин заліг,
Впхнув у вуха вати,
Що б ніхто не заважав,
І став рахувати:

– Раз... за хату не платив,
Мабуть, із півроку,
Веселять колись до біса,
Матиму мороку!
Два... Із ЖЕКу щот прийшов
За гарячу воду.
Бо відключать, і не писнеш.
Взяли таку моду.
Три... реклама та страшна,
Як газ затухає...
Смажиш яйця!... тю-тю,
А газу нема!
Що там далі?...
А... чотири, не дають зарплати.
В кума вчора брав троячку,
Треба віддавати.
П'ять – печінка,
Шість – дружина не дає дихнути
Сім – дочка скінчила школу,
Треба кудись впхнути...
Господи, хіба заснеш?
Аж у піт кидає...,
Той щасливий, хто хропне!
Він проблем не має!
Щось мені порадив лікар
Небезпечні ліки...
До десятка доки дійдеш,
То заснеш навіки!
Жорина мрія
Каже вчитель на уроці
Патланеві Жорі:
– Намолов ти нісенітниць
У домашнім творі.
Вже кінчаєш клас десятий.
Мислити не вмієш.
А що вийшло? Ти надряпав
Лиш одну сторінку.
Ось ти пишеш: «Я мечтаю
Підшукати жінку,
Щоб для мене підходящі
Мала зовнішні дані,
Щоб робила в гастрономі,
Чи у ресторані, –
Із такою буде класна
У сім'ї житуха».

Я читаю і у мене
Червоніють вуха.
– Це такі нікчемні мрії
В хлопця молодого?
Ти один лиш дописатись можеш до такого.
– Чом один? – скривився Жора, –
Це в якому смислі...
Я писав, а батя збоку
Підпрасовував мислі. (Павло Глазовий)
Жерар
Жорі рівно двадцять п'ять,
Всі – прожиті даром,
Татко й матінка чомусь
Звуть мене Жераром.
І дивується сусід:
– Чи вони не хворі,
Що таке чудне ім'я притулили Жорі?
А сусідка молода весело сокоче:
– Він же в них жере за трьох,
А робить не хоче.

Виходить **ведучий** і звертається до глядачів в зал.

– Сьогодні видалася всім нам нагода почути і побачити тих, хто любить гостре слово, хто знає українські пісні і любить співати, хто любить жарт і вміє ним захопити інших. Отож, давайте позмагаємось і в пісні, і в гуморесці, і в анекдоті... І пам'ятаймо слова Миколи Гоголя: „Засміятися щирим, світлим сміхом може тільки глибока, добра душа“.

Ведуча пропонує провести конкурси на краще вимовлену скоромовку типу:

Прийшов Прокіп – кипить окріп.

Як при Прокопі кипить окріп,

Так і без Прокопа кипить окріп.

Рапортував – недорапортував, до рапортував – зарапортувався.

Пропускається початок народних пісень, прислів'їв, приказок, а учні продовжують їх.

Конкурс загадок

Конкурс на краще знання народних усмішок, жартів, анекдотів.

Міні-спектакль «Казка за казкою»

Сидить бідна дівчина, обідає. Аж зайшов великий, пре розумний панисько і позіхнув на весь рот, навіть не закривши його.

– Ой, паноньку, ви ще мене з'їсте, – сказала, жартуючи, дівчина.

– Я телятини не їм! – гордо відповів панок.

– Ой, я забула, що осли тільки сіно їдять, – відповіла, усміхнувшись, дівчина.

Добре пояснив

Пан перед дзеркалом поправляє зачіску, нібито свадебные прически та й питає слугу:

– Чого в мене волосся випадає?

– То нема чого дивуватись, пане, бо весною всяка худоба линяє....

Не пробував

Питають козака, що тільки-но прибув на Запоріжжя:

– Письменний? Читати вмієш?

– Не знаю, можливо, вмію, але я ніколи не пробував.

Стрілець

– Як стрельнув у качку – так і вибив. Так не ідолове ж пір'я: само полетіло і м'ясо занесло.

Ведучий.

Наш вечір добігає кінця.

Ведуча.

Ми бажаємо, щоб на ваших столах завжди був достаток.

Ведучий.

Щоб було що продати, за що купувати.

Ведучі (разом)

Щоб родила щедро нива,

Щоб у хаті, все як слід.

Щоб довіку був щасливий

Український славний рід.

(Під мелодію „Ой, там на току, на базарі“ всі залишають сцену)